Lietas arhīva Nr. CA-2145-18/24
ECLI:LV:RAT:2018:1214.C30848216.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2018.gada 14.decembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Marika Bebriša,
tiesnese Ineta Ozola un tiesnesis Normunds Riņķis
ar tiesas sēdes sekretāri Līgu Krumholci,
piedaloties atbildētāja /pers. C/ pilnvarotai pārstāvei /pers. D/,

izskatīja atklātā tiesas sēdē 2018.gada 14.novembrī, Rīgā, Brīvības bulvārī 34, civillietu garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Enerģētiķis" prasībā pret /pers. C/ par vienošanās atzīšanu par spēkā neesošu, īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu un parāda piedziņu sakarā ar garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Enerģētiķis" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 27.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1.] Maksātnespējīgās garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Enerģētiķis" administratore Elīna Evere cēlusi tiesā prasību pret atbildētāju /pers. C/ par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu (īpašuma prasību) un zemes nomas maksas parāda piedziņu 278,78 EUR apmērā.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1047., 1055., 1057., 1770., 1773., 1775., 1779., 1789., 1927., 2307.pantu, Maksātnespējas likuma (redakcijā, kas bija spēkā 2010.gada 26.jūlijā) 65.panta 6., 8.punktu, 72.pantu, 96.panta otro daļu, 97.pantu.

[1.1.] Prasībā norādīts, ka ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 19.septembra spriedumu pasludināts prasītāja maksātnespējas process, par prasītāja administratori iecelta Elīna Evere.

Prasītāja vienīgais atzītais kreditors ir akciju sabiedrība "Latzemes nekustamie īpašumi" (iepriekšējais nosaukums akciju sabiedrība "Reversed"), kura prasījums pamatots ar Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 30.septembra spriedumu lietā nr.C30615909 par naudas līdzekļu 23744,15 EUR apmērā piedziņu, kurš līdz pat šim brīdim nav segts.

[1.2.] Prasībā norādīts, ka izvērtējot prasītāja slēgtos darījumus, administratore konstatējusi, ka ar prasītāja biedru kopsapulces lēmumu sadalītas prasītājam piederošās garāžas starp tās biedriem, t.i. manta atsavināta bez atlīdzības, t.sk. atbildētājam, tādejādi samazinot prasītāja aktīvus no kuriem sedzami kreditoru prasījumi un nodarot zaudējumus kreditoru likumīgajām interesēm.

Prasītāja uzskata, ka atbildētājs kā prasītāja biedrs, t.i. saistītā persona un Maksātnespējas likuma 72.panta izpratnē ieinteresētā persona, nevarēja nezināt par zaudējumu nodarīšanu.

[1.3.] Prasībā norādīts, ka atbildētāja prettiesiskās rīcības rezultātā prasītājs nespēj segt kreditora prasījumu, kas pamatots ar tiesas spriedumu lietā nr.C30615909 un tādējādi prasītājam ir nodarīti zaudējumi atbildētājam atsavinātās un atbildētāja tālāk atsavinātās mantas vērtības apmērā.

Prasītājs uzskata, ka tādējādi pastāv Maksātnespējas likuma 97.pantā 96.panta otrajā daļā norādītie darījumu apstrīdēšanas priekšnoteikumi, un vienošanās par 162/13798 domājamās daļas nodalīšanu atbildētāja īpašumā ir atzīstama par spēkā neesošu, aizstājot zemesgrāmatu nodalījumā ierakstus par īpašnieku un īpašuma tiesību pamatu.

Prasītājs uzskata, ka tā kā atbildētāja kā prasītāja biedra lietošanā bija konkrēta garāža, prasītājam ir prasījuma tiesības pret biedru par ar tiesas spriedumu piedzītā parāda kā lietošanā nodotas lietas uzturēšanas izdevumu segšanu proporcionāli tā lietošanā esošās garāžas domājamo daļu apmēram, t.i. pret atbildētāju EUR 278,78 apmērā, kā arī atbildētājam sedzami tiesas izdevumi.

[2.] Atbildētājs pirmās instances tiesā sniedzis rakstveida paskaidrojumus, kuros norāda, ka prasību neatzīst, jo tajā minētie apstākļi neatbilst patiesībai.

[3.] 2017. gada 8. maijā tiesā prasītājs iesniedzis prasības pieteikuma lūguma daļas precizējumu, lūdzot atzīt prasītāja īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu - 162/13798 domājamām daļām nekustamā īpašuma /adrese A/.

[4.] **Ar** Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 27.februāra **spriedumu prasība noraidīta pilnā apmērā,** tiesas spriedumu pamatojot ar šādiem motīviem.

[4.1.] Tiesa konstatēja, ka 2011.gada 24.janvārī starp prasītāju un atbildētāju /pers. C/ tika noslēgta vienošanās nr. 50, saskaņā ar kuru prasītājs no sev piederošā nekustamā īpašuma /adrese A/, kas reģistrēts Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā nr./nodalījuma numurs/ pamatojoties uz 1999.gada 29.marta aktu par ēku pieņemšanu ekspluatācijā, apzīmējums kadastrā /numurs/, garāžu bokss nr./numurs A/, atbilstoši prasītāja biedru 2011.gada 19.janvāra kopsapulces lēmumam, nodala 162/13798 domājamās daļas atbildētāja /pers. C/ īpašumā (lpp.60-61).

Atbilstoši 2000.gada 31. janvārī prasītājas izsniegtajai Sabiedrības paju kartei Nr.35, atbildētājs /pers. C/ bija boksa Nr. /numurs A/ īpašnieks un prasītāja biedrs, kurš ieguldījis pamatkapitālā paju –3 LVL apmērā (lpp. 76).

Atbildētāja īpašuma tiesības nostiprinātas zemesgrāmatā 2011. gada 18. aprīlī (lpp. 25-31).

[4.2.] Tiesa nodibināja, ka saskaņā ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 19.septembra spriedumu lietā nr.C30537914 pasludināts prasītāja maksātnespējas process un par prasītāja administratoru iecelta administratore Elīna Evere (lpp. 9-10) un prasītāja administratore prasījumu par 2011.gada 24.janvārī noslēgtās vienošanās nr. 50 apstrīdēšanu cēlusi, pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 96., 97.pantu un Civillikuma 1927.pantu.

[4.2.1.] Tiesa konstatēja, ka Maksātnespējas likuma 97.panta pirmā daļa nosaka, ka administratoram ir pienākums izvērtēt un celt tiesā prasību par parādnieka dāvinātās mantas vai tās daļas atdošanu atbilstoši Civillikuma 1927.panta noteikumiem, t.i. manta atzīstama par dāvinātu tikai tiktāl, ciktāl no tās atvilkti dāvinātāja parādi; tajā gadījumā, kad dāvinātājs nespēj samaksāt parādus, kuri viņam bijuši dāvināšanas laikā, ne vien viņa kreditori var prasīt sev apmierinājumu no viņa dāvanas, bet arī viņš pats var prasīt no apdāvinātā, lai no viņa dāvinātās mantas dod atpakaļ šo parādu samaksai vajadzīgo daļu.

Tiesa norādīja, ka saskaņā ar 2007.gada 12.septembra Augstākās tiesas Senāta spriedumā lietā nr.SKC-590 doto tiesību normas tulkojumu, Civillikuma 1927.pantā lietotais jēdziens „prasīt apmierinājumu no dāvanas" tulkojams kā piedziņas vēršanu uz atdāvināto mantu.

[4.2.2.] Tiesa nodibināja, ka prasītājs, uzskatot, ka 2011.gada 24.janvārī noslēgtā vienošanās nr. 50 ir bezatlīdzības līgums – dāvinājuma līgums, nav cēlis prasību par piedziņas vēršanu uz atdāvināto mantu attiecīgā prasītāja kā kreditora prasījuma apmērā, un atzina, ka prasījums par 2011.gada 24.janvārī noslēgtās vienošanās nr. 50 apstrīdēšanu, proti - atzīšanu par spēkā neesošu, pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 97.pantu un Civillikuma 1927.pantu, ir nepamatots, jo attiecīgās normas paredz dāvinātās mantas vai tās daļas atdošanu parādu samaksai nevis darījuma atzīšanu par spēkā neesošu.

[4.3.] Vienlaikus tiesa norādīja, ka Maksātnespējas likuma 97.panta trešā daļa nosaka, ka šīs panta normas piemērojamas attiecībā uz darījumiem, kas noslēgti triju gadu laikā pirms parādnieka maksātnespējas procesa pasludināšanas.

Darījumu atzīšanu par spēkā neesošiem regulē Maksātnespējas likuma 96.pants, kuru var piemērot tikai attiecībā uz darījumiem, kas noslēgti triju gadu laikā pirms juridiskās personas maksātnespējas pasludināšanas dienas.

[4.3.1.] Tiesa konstatēja, ka prasītāja maksātnespēja pasludināta 2014.gada 19.septembrī, un atzina, ka attiecībā uz 2011.gada 24.janvārī noslēgto vienošanos nr. 50 ar atbildētāju ir iestājies prasības celšanas noilgums, kas noteikts Maksātnespējas likuma 96.panta pirmās daļas 2.punktā.

[4.3.2.] Tiesa atzina par nepamatotu prasītāja pausto viedokli, ka attiecībā uz bezatlīdzības darījuma apstrīdēšanu ir piemērojams Civillikuma 1895.pantā noteiktais noilguma termiņš 10 gadi, norādot, ka Civillikuma 1895.pantā noteikts, ka šis noilguma termiņš piemērojams visām saistībām, kuru izlietošanai nav likumā noteikti īsāki termiņi.

Tiesa secināja, ka attiecībā uz prasītāja apstrīdēto saistību speciālajā likumā - Maksātnespējas likuma 96.panta pirmās daļas 2.punktā un 97.panta trešajā daļā, ir noteikti īsāki noilguma termiņi, kas šajā gadījumā arī ir piemērojami.

[4.3.3.] Šādos apstākļos tiesa atzina, ka prasītāja prasība daļā par 2011.gada 24.janvāra ar atbildētāju noslēgtās vienošanās Nr. 50 atzīšanu par spēkā neesošu un no šī prasījuma izrietošais prasījums par īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu ir noraidāma kā nepamatota.

[4.4.] Tiesa konstatēja, ka no Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 30.septembra sprieduma lietā nr.C30615909, par 3047 m^2 zemes gabala /adrese A/, nomu redzams, ka prasītājam par laika posmu no 2008.gada 01.01. līdz 2011.gada 01.09. noteikta nomas maksa un akciju sabiedrības "Reversed" labā piedzīts zemes nomas maksas parāds.

Tiesa konstatēja, ka prasītājs šajā prasībā lūdz piedzīt no atbildētāja zemes nomas maksas parādu par zemes nomu, kas nepieciešama atbildētāja lietošanā nodotās garāžas uzturēšanai un apsaimniekošanai par laiku no 2008.gada 1.janvāra līdz 2011.gada 1.septembrim 278,78 EUR apmērā, pamatojoties uz Civillikuma 2307.pantu, kas nosaka pilnvarotāja pienākumus, norādot, ka pēc analoģijas piemērojams arī likuma regulējums, kāds noteikts attiecībā uz daudzdzīvokļu māju dzīvokļu īpašnieku pienākumiem.

[4.4.1.] Tiesa atzina, ka nav pamata uzskatīt, ka šajā laika periodā starp prasītāju kā garāžas īpašnieku un atbildētāju kā tās tiesīgo lietotāju būtu pastāvējušas no pilnvarojuma līguma izrietošas tiesiskās attiecības, kuru ietvaros atbildētājs būtu devis pilnvarojumu prasītājam slēgt vienošanos par zemes nomas maksas samaksu ar zemes, uz kuras atrodas attiecīgā garāža, īpašnieku.

Līdz ar to tiesa secināja, ka nav pamata piemērot analoģiju ar regulējumu kāds noteikts attiecībā uz daudzdzīvokļu māju dzīvokļu īpašniekiem un šo māju pārvaldniekiem.

[4.4.2.] Tiesa norādīja, ka Civillikuma 927.pants nosaka, ka īpašums ir pilnīgas varas tiesības par lietu, t.i. tiesība valdīt un lietot to, iegūt no tās visus iespējamos labumus, bet Civillikuma 1036.pants nosaka, ka īpašums dod īpašniekam vienam pašam pilnīgas varas tiesību ar lietu.

Tiesa secināja, ka lietā nav strīda, ka prasītājs laika periodā no 2008.gada 1.janvāra līdz 2011.gada 17. aprīlim bija nodevis atbildētāja lietošanā garāžu Nr. /numurs A/, /adrese A/. Līdz ar to tiesa atzina, ka /pers. C/ kā faktiskajam nekustamā īpašuma garāžas Nr./numurs A/, /adrese A/ lietotājam minētajā periodā ir pienākums atlīdzināt prasītājam izdevumus, kas tam radušies saistībā ar šīs garāžas uzturēšanu un lietošanu, jo likums neparedz svešas lietas bezmaksas lietošanu, nesedzot ar tās uzturēšanu saistītos izdevumus, kas radušies lietas īpašniekam.

[4.4.3.] Tiesa secināja, ka no atbildētāja pārstāves paskaidrojumiem izriet, ka atbildētājs strīdus periodā ir veicis biedra naudas samaksu pilnā apmērā, līdz ar to atbildētājs pret sabiedrību ir nokārtojis visas saistības un nav bijis parādnieku sarakstos.

Tiesa nodibināja, ka no lietas materiālos esošajām GĪKS "Enerģētiķis" izsniegtajām kases ieņēmumu ordera kvītīm izriet, ka /pers. C/ laika periodā no 2008. gada janvāra līdz 2011. gada decembrim ir veicis biedru naudas samaksu par garāžu Nr. /numurs A/ (lpp. 126), un atzina, ka tai nav pamata apšaubīt prasītāja izsniegtās maksājumus apliecinošās kvītis.

Tiesa norādīja, ka Kooperatīvo sabiedrību likuma 1.panta 1.punkts noteic, ka biedra nauda ir kooperatīvās sabiedrības biedra naudas iemaksa sabiedrības uzturēšanas un kopējo izdevumu segšanai, bet šī likuma 5. panta trešā daļa paredz, ka kooperatīvās sabiedrības biedrs neatbild par kooperatīvās sabiedrības saistībām.

Ņemot vērā minēto tiesa atzina, ka atbildētājs, veicot biedru naudas iemaksu katru gadu, prasītāju nodrošinājis ar nepieciešamajiem naudas

līdzekļiem, lai segtu garāžas uzturēšanas izdevumus, tostarp zemes nomas un ar to saistītos maksājumus.

[4.4.4.] Papildus tiesa nodibināja, ka, atbilstoši GĪKS „Enerģētiķis" statūtu 4.7.4. punktam, biedra pienākums ir savlaicīgi nomaksāt biedru naudu, ekspluatācijas un tehniskās apkopes izdevumu maksājumus par komunālajiem pakalpojumiem, ar saviem līdzekļiem un darbu piedalīties visa garāžas kompleksa un koplietošanas teritorijas pienācīgā uzturēšanā.

No minētā tiesa secināja, ka statūtu 4.7.4. punktā ir izsmeļoši uzskaitīti tie maksājumi, kuru samaksu veikt ir biedra pienākums, papildus biedra naudas samaksai, kas netieši norāda uz iepriekš konstatēto, ka biedra naudas apmērs aptver arī prasītājas garāžas uzturēšanas izdevumus, tostarp zemes nomas un ar to saistītos maksājumus.

Konstatējot, ka prasība nav celta par biedra naudas piedziņu, ka lietā nav neviena pierādījuma par jebkādu atbildētāja parādu esamību attiecībā pret prasītāju, kā arī nav neviena pierādījuma par to, ka prasītājs jebkad būtu prasījis atbildētājam papildus līdzekļus nomas maksas segšanai, tiesa atzina, ka prasība par parāda piedziņu EUR 278,78 apmērā par laiku no 2008.gada 1.janvāra līdz 2011.gada 1.septembrim, ko prasītājs aprēķinājis atbilstoši atbildētāja lietošanā nodotās garāžas platībai pamatojoties uz Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 30.septembra spriedumu lietā Nr.C30615909, ir nepamatota un noraidāma.

[4.5.] Tiesa konstatēja, ka no lietā iesniegtajiem pierādījumiem izriet, ka atbildētājam ir radušies ar lietas vešanu saistītie izdevumi EUR 25,00 apmērā par pierādījumu savākšanu, proti, tulkojuma veikšanu dokumentam, ko apstiprina SIA "Lingos" rēķins un maksājuma uzdevums (lpp. 73-74,86,161).

Ņemot vērā, ka prasība noraidīta pilnībā, tiesa atzina, ka minētie tiesāšanās izdevumi piedzenami no prasītāja atbildētāja labā atbilstoši Civilprocesa likuma 44. panta trešās daļas noteikumiem.

Tāpat tiesa konstatēja, ka ceļot prasību, prasītājs saskaņā ar Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 10. punktu, bija atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas, bet šobrīd lietā redzams, ka ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 6.jūnija lēmumu civillietā Nr.C30537914 izbeigts maksātnespējīgās GĪKS „Enerģētiķis" maksātnespējas process, izbeidzot maksātnespējas procesa lietu, un pasludināts GĪKS „Enerģētiķis" tiesiskās aizsardzības process ārpustiesas tiesiskās aizsardzības procesā.

Atzīstot, ka Civilprocesa likums neparedz, ka no tiesas izdevumu samaksas būtu atbrīvotas juridiskās personas, kurām pasludināts tiesiskās aizsardzības process un nav pamata Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 10. punktu tulkot paplašināti, tiesa nosprieda, ka no prasītāja valsts labā piedzenami iepriekš nesamaksātie tiesas izdevumi- valsts nodeva 127,11 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 3,20.

[5.] Par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 27.februāra spriedumu, **prasītāja** pilnvarotā pārstāve zvērināta advokāte iesniegusi apelācijas sūdzību, kurā **pārsūdz spriedumu daļā, ar noraidīta prasība daļā par parāda 278,78 EUR piedziņu.** Apelācijas sūdzībā minēti šādi argumenti:

[5.1.] Prasītājs uzskata, ka tiesa nav piemērojusi materiālās tiesību normas: Civillikuma 1., 927. pantu, kā arī nepareizi piemērojusi Kooperatīvo sabiedrību likuma 1. panta 1. punktu un citas Kooperatīvo sabiedrību likuma normas kā speciālo regulējumu.

[5.1.1.] Tiesas spriedumā konstatētais nonāk pretrunā ar Civilprocesa likuma 97. pantu.

[5.1.2.] Tiesa nav konstatējusi, ka prasība daļa par zemes nomas maksas piedziņu regresā jeb saskaņā ar prasītāja lūguma daļas precizējumiem, prasība par ar lietas (garāžas) uzturēšanu saistīto izdevumu piedziņu, celta pamatojoties galvenokārt uz Civillikumu - 1., 927. pantu.

[5.1.3.] Tiesas spriedumā konstatētais attiecībā uz prasījuma par naudas līdzekļu piedziņu noraidīšanu neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem un piemērojamām tiesību normām, kā arī līdzīgās lietās ar to pašu prasītāju tiesas spriedumos konstatētajam.

Tā, piemēram, Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 17.05.2017. spriedumā lietā nr. C30847916, kas stājies spēkā vismaz attiecīgajā daļā 27.06.2017., tiesa, pamatojoties uz Civillikuma 927. pantu, atzinusi, ka "[...] atbildētājam kā faktiskajam nekustamā īpašuma (garāžas) lietotājam ir pienākums atlīdzināt prasītājam izdevumus, kas tam radušies saistībā ar šīs garāžas uzturēšanu un lietošanu, jo likums neparedz svešas lietas bezmaksas lietošanu, nesedzot ar tās uzturēšanu saistītos izdevumus, kas radušies lietas īpašniekam."

Līdzīgas atziņas un prasība attiecīgajā daļā ir pilna apmērā apmierināta jau vairākās citās lietās ar to pašu prasītāju, kā, piemēram, lietā nr. C30848316 (stājies spēkā 18.10.2017.), lietā nr. C30860316 (stājies spēkā 25.10.2017.), lietā nr. C30864016 (stājies spēkā 16.06.2017), lietā nr. C30865316 (stājies spēkā 25.10.2017), lietā nr. C30388817 (stājies spēkā 08.11.2017), lietā nr. C30846916 (stājies spēkā 14.11.2017), lietā nr. C30842416 (stājies spēkā 01.12.2017) u.c.

Atbilstoši judikatūrai (22.11.2016. Augstākās tiesas spriedumā lietā nr. SKC - 226/2016) (C30458513) tiesai ir pienākums nodrošināt vienādas juridiskas sekas, vienlīdzības principu un tiesību uz taisnīgu tiesu, vienas civiltiesiskas attiecības ietvaros.

[5.2.] Konkrētais tiesas spriedums ir pamatots vien ar tiesas un atbildētāja ieskatiem, bet ne lietā esošajiem pierādījumiem un piemērojamām tiesību normām.

Lietā ir strīds tikai par atbildētājam lietošanā nodotā prasītāja īpašuma (garāžas) uzturēšanas izdevumu atlīdzināšanu, pamatojoties uz Civillikuma 927. pantu, kas tika norādīts kā prasības pamats jau sākotnējā prasības pieteikumā, nevis par biedru naudas parāda piedziņu, tādēļ prasītājam nebija jāpierāda biedra naudas parāds pretēji atbildētāja norādītajam samaksas faktam, turklāt negatīvus faktus kā to, ka biedra nauda nav samaksāta, nav jāpierāda (sk. negativae non probantus).

Prasītājs uzskata, ka Kooperatīvo sabiedrību likuma 1. panta 1. punkts nosaka, ka biedru nauda ir kooperatīvās sabiedrības biedra naudas iemaksa sabiedrības uzturēšanas un kopējo izdevumu segšanai. Sabiedrības uzturēšanas un kopējie izdevumi kā grāmatvedes darba alga, nodokļu maksājumi, valdes atrašanās vietas un darbības izdevumi, kā arī citi saimnieciskās darbības nodrošināšanas izdevumi, kas tika segti no biedru naudas iemaksām, un tie nav un nevar būt tas pats, kas sabiedrībai piederošā īpašuma lietošanas un uzturēšanas izdevumi. Secīgi, biedra nauda nemaz nevar aptvert maksu par sabiedrībai piederošā īpašuma (šajā gadījumā garāžas) lietošanu, tostarp ar tās uzturēšanu saistītos izdevumus. Turklāt arī šāds kopsapulces lēmums vai statūti, kas to paredzētu, nekad nav bijuši pieņemti, un būtu pretrunā ar Kooperatīvo sabiedrību likuma normām - Kooperatīvo sabiedrību likuma 2., 3. pantam, 13. panta otrajai daļai, 38. un 39. pantam, kā arī 46. panta trešajai daļai.

[5.3.] Prasītājs norāda, ka pretēji Civilprocesa likuma 93. panta pirmajai daļai, atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus ka biedru naudas maksājumi aptvertu arī izdevumus, kas saistīti ar atbildētāju lietošanā nodotās garāžas uzturēšanai nepieciešamā zemes gabala nomu, gluži pretēji, lietā iesniegto

Sabiedrības statūtu 4.7.4. punkts tieši paredz papildus biedra naudai segt atsevišķi arī garāžas ekspluatācijas (Termins "Ekspluatācija" ir sinonīms terminiem: lietošana, izmantošana, uzturēšana, u.tml.) jeb garāžas lietošanas - uzturēšanas izdevumus.

[6.] Rīgas apgabaltiesā saņemti atbildētāja pilnvarotās pārstāves rakstveida **paskaidrojumi par apelācijas sūdzību,** kuros norādīts, ka prasītāja prasība un apelācijas sūdzība ir pilnībā noraidāmas.

[6.1.] Analizējot sūdzību, atbildētājs konstatējis, ka galvenais pamats summas 278,78 EUR piedziņai ir prasītāja ieskats, ka minētā nomas maksa it kā neietilpst kooperatīvās sabiedrības "Enerģētiķis" biedru naudā. Atbildētājs uzskata, ka biedru nauda ietver sevī arī tādus kooperatīva izdevumus kā nomas maksu par zemi, un šis fakts ir pierādīts ar lietas materiāliem.

Atbildētājs norāda, ka kooperatīvajai sabiedrībai "Enerģētiķis" nomas attiecības ar zemes zem garāžām īpašniekiem pastāv vismaz kopš 1998.gada, ko pierāda arī dokumenta kopija ar nosaukumu "Papildinājums 1998.gada 19.novembra zemes nomas līgumam". Tādējādi, ja prasītājs kā atsevišķu maksājumu laika gaitā būtu nodalījis un ārpus biedru naudas vēlējies saņemt no prasītāja biedriem zemes nomas maksu, jebkurā gadījumā pastāvētu dokumenti, kas to pierādītu, piemēram, prasītājas izrakstītie rēķini tikai par atsevišķu nomas maksu vai saņemti maksājumi ar pamatojumu "par nomas maksu", taču tādus prasītājs šīs tiesvedības ietvaros neiesniedz.

Atbildētājs norāda, ka agrākos gados ir pats aktīvi darbojies garāžu kooperatīva organizācijā un līdz ar to var šādu apgalvojumu pārliecinoši izteikt no savas pieredzes, ka tādi dokumenti vienkārši nepastāv, jo nomas maksa vienmēr ir bijusi iekļauta biedru naudas sastāvā. Ja būtu pastāvējusi pretēja kārtība, prasītājam nebūtu nekādu problēmu uzrādīt pierādījumus, kas apliecinātu, ka tā jebkad savas pastāvēšanas laikā ir saņemti maksājumi, kuri varētu tikt identificēti kā atsevišķi maksājumi tieši par zemes nomu.

[6.2.] Atbildētājs norāda, ka prasītāja darbības vēsturē ir pastāvējis tikai viena veida maksājums, kas patiešām ir bijis atdalīts no biedru naudas, proti - maksa par garāžās patērēto elektrību, un atbildētāja lietvedībā ir dokumenti, kas apliecina tā garāžā patērētās elektrības atsevišķu un nešaubīgi nodalītu (identificējamu) no biedru naudas nomaksu.

[6.3.] Atbildētājs uzskata, ka viņa argumentus pierāda arī paša prasītāja sniegtie pierādījumi.

[6.3.1.] 2006.gada 9.februārī Uzņēmumu reģistrā reģistrētie statūti uz 15 lapām ir paša prasītāja izveidota statūtu redakcija jau krietnu laiku pēc tam, kad par zemi zem garāžām nodibinātas nomas attiecības un tajā nav nevienas norādes uz to, ka nomas maksa būtu maksājama kā atsevišķs maksājums.

[6.3.2.] Prasītājs iesniedzis 04.02.2010. dokumentu ar nosaukumu "GĪKS "Enerģētiķis" kopsapulces Protokols", no kura ir skaidri iespējams secināt, ka biedru nauda ietver arī nomas maksu par zemi, jo 3.punktā aprakstīta situācija ar zemes nomas attiecībām, proti, strīds par nomas maksas apmēru, ko zemes īpašnieks iecerējis būtiski palielināt 2008., 2009.gados, bet no protokola 4.punktā skaidri redzams, ka biedru naudas ietvaros ietilpst arī nomas maksa par zemi, jo biedru nauda tiks palielināta, jo pieaug zemes kadastrālā vērtība (ar ko zemes īpašnieks galvenokārt pamato nomas maksas pieaugumu). Atbildētājs uzskata, ka šajā gadījumā nav šaubu, ka runa ir par zemi, kas atrodas zem garāžām un par ko prasītājam jāveic nomas maksa, jo pašam prasītājam sava zeme, kuras kontekstā varētu runāt par kadastrālās vērtības izmaiņām, nekad nav piederējusi.

[6.3.3.] Prasītāja iesniegtais 10.10.2008. dokuments ar nosaukumu "GĪKS "ENERĢĒTIĶIS" Valdes sapulce PROTOKOLS Nr.7" pierāda tieši to pašu: biedru naudā ietilpst nomas maksa par zemi, ko pierāda teksts: "Sakarā ar zemes nomas apmaksas problēmām [...]"; "Saskaņā ar saspringto finansiālo situāciju sagatavot vēstules - biedru naudas apmaksas parādniekiem. [...] parādniekus brīdināt par parādu piedziņu tiesas ceļā".

Atbildētājs uzskata, ka ar elementāras loģiskas teksta analīzes rezultātā ir vienīgi saprotams, ka nomas maksa ietilpst biedru naudā, jo tieši pret biedru naudas parādniekiem (un ne kādiem atsevišķiem tieši nomas maksas parādniekiem) prasītājs plāno vērsties īpaši stingri, lai nodrošinātu savu saistību par nomas maksu tālāku izpildi pret zemes īpašnieku.

[6.4.] Atbildētājs norāda, ka Kooperatīvo sabiedrību likuma 1.panta pirmais punkts definē, ka biedra nauda ir maksājums, ko biedrs veic sabiedrības uzturēšanas un kopējo izdevumu segšanai. Atbildētāja kā bijušā prasītāja valdes locekļa ieskatā nav šaubu, ka zemes nomas maksa ir sabiedrības kopējie izdevumi, jo šis zemes gabals atrodas zem visām garāžām /adrese A/.

Atbildētājs vērš tiesas uzmanību, ka prasītājs nav iesniedzis nevienu dokumentu, kas jebkādā formā (kā izejošs grāmatvedības dokuments - rēķins par nomas maksu, vai kā ienākošs grāmatvedības dokuments - kases ieņēmumu orderis kvīts) pierādītu, ka gan strīdus periodā, kas norādīts prasītāja prasības pieteikumā un sūdzībā, gan jebkad vispār prasītāja darbības vēsturē būtu pastāvējuši atsevišķi biedru maksājumi zemes nomas maksas samaksai, bet tieši pretēji atbildētājs ir pierādījis, ka zemes nomas maksa bija iekļauta biedra naudā.

[6.5.] Paskaidrojumos norādīts, ka atbildētāja pārstāve portālā https://manas.tiesas.lv/eTiesas/ ir iepazinusies ar visiem sūdzībā pieminētajiem tiesu spriedumiem, ar kuriem prasītājs pamatojis savu apelācijas sūdzību, un norāda, ka prasītāja argumenti ir nepamatoti, jo katrā no prasītājas pieminētajām lietām ir pastāvējuši citādi faktiskie apstākļi kā lietā ar atbildētāju, proti: Lietā Nr. C30847916 - tiesa konstatē, ka nav iesniegti pierādījumi, ka biedra nauda aptver zemes nomas maksu; Lietā Nr.C30848316 - tiesa konstatē, ka nav iesniegti pierādījumi, ka biedra nauda aptver zemes nomas maksu, kā arī atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus, ka būtu veicis biedra naudas maksājumus; Lietā Nr.C30860316 - tiesa konstatē, ka nav iesniegti pierādījumi, ka biedra nauda aptver zemes nomas maksu, kā arī atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus, ka būtu veicis biedra naudas maksājumus; Lietā Nr.C30865316 - tiesa konstatē, ka nav iesniegti pierādījumi, ka biedra nauda aptver zemes nomas maksu, kā arī atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus, ka būtu veicis biedra naudas maksājumus; Lietā Nr.C30388817 - tiesa konstatē, ka atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus, ka būtu veicis biedra naudas maksājumus; Lietā Nr.C30846916 - tiesa konstatē, ka nav iesniegti pierādījumi, ka biedra nauda aptver zemes nomas maksu, kā arī atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus, ka būtu veicis biedra naudas maksājumus; lietā Nr.C30842416 - tiesa konstatē, ka nav iesniegti pierādījumi, ka biedra nauda aptver zemes nomas maksu, kā arī atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus, ka būtu veicis biedra naudas maksājumus; turklāt šajā lietā atbildētājs nav vispār sniedzis paskaidrojumus, kā arī nav ieradies uz tiesas sēdi.

Atbildētājs norāda, ka neviens no šiem apstākļiem nav konstatējams šajā tiesvedībā, jo konkrētajā situācijā ir pierādīts, ka biedra nauda aptver arī nomas maksu, ka atbildētājs vienmēr veicis tās nomaksu un viņam nav neizpildīti saistību pret prasītāju, savukārt saskaņā ar Kooperatīvo sabiedrību likuma 5.panta trešo daļu kooperatīvās sabiedrības biedrs neatbild par kooperatīvās sabiedrības saistībām, tāla atbildētājam nav iespēju kontrolēt, ka saņemto biedra naudu izlietojis prasītājs.

[7.] Uz apelācijas instances tiesas sēdi, par kuras laiku un vietu lietas dalībniekiem bija paziņots Civilprocesa likuma 56.panta kārtībā, bija ieradusies atbildētāja pilnvarotā pārstāve. No prasītāja pilnvarotā pārstāvja tiesā saņemts iesniegums, kurā lūgts lietu izskatīt bez prasītāja pārstāvja klātbūtnes.

Civillietu tiesas kolēģija secina, ka nepastāv Civilprocesa likuma 209.pantā paredzētie nosacījumi, kas uzliek tiesai par pienākumu atlikt lietas izskatīšanu, un atzīst, ka šādos apstākļos prasītāja neierašanās atzīstama par neattaisnotu un lietas izskatīšanas atlikšanai nav tiesiska pamata, jo to iespējams izskatīt bez prasītāja piedalīšanās, saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmās daļas noteikumiem.

Tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotā pārstāve prasību un apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

Uzklausījusi lietas dalībnieces paskaidrojumus un izvērtējusi prasības un apelācijas sūdzības argumentus, kopsakarā ar visiem lietā esošajiem pierādījumiem, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība, tās apstrīdētajā apmērā, un apelācijas sūdzība ir noraidāmas šādu motīvu dēļ:

[8.] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu, 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Prasītājs savā apelācijas sūdzībā pārsūdz pirmās instances tiesas spriedumu daļā, ar kuru noraidīta prasība, proti: ar tiesas spriedumu no prasītāja piedzītais zemes nomas maksas parāds par zemes nomu, kas nepieciešama atbildētāja lietošanā nodotās garāžas uzturēšanai un apsaimniekošanai par laiku no 2008.gada 1.janvāra līdz 2011.gada 1.septembrim 278,78 EUR apmērā.

Tādējādi Civillietu tiesu kolēģija secina, ka pirmās instances tiesas spriedums pārējā daļā ir stājies likumīgā spēkā un apelācijas kārtībā netiek pārvērtēts.

[9.] Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ka, ja tiesa atzīst, ka zemākas instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija, pārbaudījusi un novērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma motivāciju, atzīst, ka Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas sniegtā argumentācija spriedumā, prasības apmierinātajā daļā, ir izvērsta, pareiza un pilnībā pietiekama, līdz ar to tiesas kolēģija saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piektās daļas noteikumiem, pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai šajā daļā, papildus izvērtējot apelācijas argumentus.

[9.1.] Lietā konstatējams, ka 2011.gada 24.janvārī starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgta vienošanās Nr.50, saskaņā ar kuru prasītājs no sev piederošā nekustamā īpašuma /adrese A/, kas reģistrēts Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./nodalījuma numurs/, pamatojoties uz 1999.gada 29.marta aktu par ēku pieņemšanu ekspluatācijā, apzīmējums kadastrā /numurs/, garāžu bokss Nr./numurs A/ atbilstoši prasītāja biedru 2011.gada 19.janvāra kopsapulces lēmumam, nodalījis 162/13798 domājamās daļas atbildētāja /pers. C/ īpašumā (lietas 60.lapa).

No prasības izriet, ka prasītājs lūdzis piedzīt no atbildētāja zemes nomas maksas parādu par zemes nomu, kas nepieciešama atbildētāja lietošanā nodotās garāžas uzturēšanai un apsaimniekošanai par laika periodu no 2008.gada 1.janvāra līdz 2011.gada 1.septembrim 278,78 EUR apmērā.

Lietā nav strīda par faktu, ka atbildētājs minētajā laika periodā bijis garāžu boksa Nr./numurs A/, /adrese A/ lietotājs, saņemot šo īpašumu lietošanā no prasītāja.

[9.2.] Iebilstot pirmās instances tiesas argumentiem, prasītājs savā apelācijas sūdzībā norādījis, ka Kooperatīvo sabiedrību likuma 1. panta 1. punkts nosaka, ka biedru nauda ir kooperatīvās sabiedrības biedra naudas iemaksa sabiedrības uzturēšanas un kopējo izdevumu segšanai, ka sabiedrības uzturēšanas un kopējie izdevumi kā grāmatvedes darba alga, nodokļu maksājumi, valdes atrašanās vietas un darbības izdevumi, kā arī citi saimnieciskās darbības nodrošināšanas izdevumi, kas tika segti no biedru naudas iemaksām, un tie nav un nevar būt tas pats, kas sabiedrībai piederošā īpašuma lietošanas un uzturēšanas izdevumi. Secīgi, biedra nauda nemaz nevar aptvert maksu par sabiedrībai piederošā īpašuma (šajā gadījumā garāžas) lietošanu, tostarp ar tās uzturēšanu saistītos izdevumus.

[9.2.1.] Pretēji prasītāja argumentiem Civillietu tiesas kolēģija atzīst par pamatotiem pirmās instances tiesas spriedumā izdarītos secinājumus par to, ka biedra naudas maksājumiem saskaņā ar Kooperatīvo sabiedrību likuma 1.pantā noteikto jāietver arī izdevumi sabiedrības uzturēšanas izmaksu segšanai, tātad arī sabiedrībai piederošā īpašuma uzturēšanai.

Kooperatīvo sabiedrību likuma 1.pants noteic, ka biedra nauda ir kooperatīvās sabiedrības biedra naudas iemaksa sabiedrības uzturēšanas un kopējo izdevumu segšanai. Savukārt saskaņā ar šī likuma 3.panta 8.punktu kooperatīvās sabiedrības darbības izmaksas finansē biedri paši, veidojot uzkrājumus un sedzot zaudējumus.

Secināms, ka saskaņā ar Kooperatīvo sabiedrību likumu kooperatīvās sabiedrības biedrs, maksājot biedra naudu, piedalās sabiedrības uzturēšanas un kopējo izdevumu segšanā.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzībā norādītais, ka sabiedrības uzturēšanas un kopējie izdevumi ir grāmatvedes darba alga, nodokļu maksājumi, valdes atrašanās vietas un darbības izdevumi, kā arī citi saimnieciskās darbības nodrošināšanas izdevumi, bet ne sabiedrībai piederošā īpašuma lietošanas un uzturēšanas izdevumi, ir vērtējams kā prasītāja subjektīvs Kooperatīvo sabiedrību likuma 1.panta 1.punkta iztulkojums.

[9.2.2.] Saskaņā ar Kooperatīvo sabiedrību likuma 13.panta otro daļu statūtos var paredzēt citus noteikumus, kas nav pretrunā ar likumu, taču, ja statūti ir pretrunā ar likumu, tad ir piemērojami likuma noteikumi.

No lietas materiālos esošo Garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „Enerģētiķis" statūtu kopijas (lietas 95.-109. lapa) redzams, ka statūtu 4.7.4.punkts prasītāja biedram noteic pienākumu savlaicīgi nomaksāt biedru naudu, kā arī papildus tai nomaksāt arī ekspluatācijas un tehniskās apkopes izdevumu maksājumus, maksājumus par komunālajiem pakalpojumiem, ar saviem līdzekļiem un darbu piedalīties visa garāžas kompleksa un koplietošanas teritorijas pienācīgā uzturēšanā.

Līdz ar to atzīstams, ka minētajā statūtu punktā izsmeļoši ir uzskaitīti tie maksājumi, kurus sabiedrības biedriem ir pienākums maksāt papildus biedra naudas maksājumiem, kā arī secināms, ka ne Kooperatīvo sabiedrību likums, ne arī garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „Enerģētiķis" statūti tieši neparedz, ka zemes nomas maksas segšanai sabiedrības biedriem būtu jāveic vēl kādi maksājumi papildus jau veiktajiem regulārajiem biedru naudas maksājumiem.

[9.2.3.] No Garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „Enerģētiķis" statūtu 6.1.1.punkta izriet, ka biedru kopsapulce ir kooperatīvās sabiedrības augstākā pārvaldes institūcija, tās ekskluzīvā kompetence cita starpā ir noteikt iestāšanās maksas, biedra naudas lielumu, samaksu par kopīpašuma apsaimniekošanu (6.2.2.3.punkts), kā arī lemt par neapdzīvojamo telpu un garāžu kompleksam piesaistītā zemes gabala izmantošanu un lietošanu (6.2.2.15.punkts).

Civillietu tiesas kolēģija secina, ka lietā nav iesniegti pierādījumi par to, ka prasītāja biedru kopsapulce papildus jau statūtu 4.7.4.punktā noteiktajam būtu lēmusi par zemes nomas maksas izdevumiem kā papildus obligātajiem maksājumiem.

Tādējādi secināms, ka prasītājs apelācijas sūdzībā norādīto argumentu, proti, ka izdevumi, kas tika segti no biedru naudas iemaksām, nav un nevar būt tas pats, kas sabiedrībai piederošā īpašuma lietošanas un uzturēšanas izdevumi, atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai, nav pierādījis.

[9.2.4.] Ņemot vērā minēto atzīstams, ka saskaņā ar prasītāja statūtiem biedra naudas maksājumi aptver arī garāžas uzturēšanas maksājumus, tajā skaitā arī zemes nomu un ar to saistītos izdevumus.

Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā zemes nomas maksas ietveršana biedra naudas maksājumos nav pretrunā Kooperatīvo sabiedrību likuma 2., 3.pantam, 13.panta otrajai daļai, 38., 39. pantam un 46.panta trešajai daļai, kā tas savukārt ir norādīts prasītāja iesniegtajā apelācijas sūdzībā.

Vienlaikus secināms, ka minētais nav arī pretrunā prasītāja pareizi paustajam viedoklim, ka likums neparedz svešas lietas bezmaksas lietošanu, nesedzot īpašniekam radušos ar tās uzturēšanu saistītos izdevumus.

[9.2.5.] Civillietu tiesu kolēģija neatrod par pamatotu prasītāja apelācijas sūdzībā pausto uzskatu, ka atbildētājs nav izpildījis savu Civilprocesa likuma 93.pantā noteikto pierādīšanas pienākumu, jo nav iesniedzis pierādījumus ka biedru naudas maksājumi aptvertu arī izdevumus, kas saistīti ar atbildētāju lietošanā nodotās garāžas uzturēšanai nepieciešamā zemes gabala nomu.

Pretēji prasītājam Civillietu tiesas kolēģija secina, ka atbildētāja pilnvarotās pārstāves paskaidrojumi kopā ar rakstveida pierādījumiem pārliecinoši pierāda, ka zemes nomas maksa zem garāžām bijusi iekļauta prasītāja statūtos noteiktajos biedra naudas maksājumos.

[9.2.5.1.] Atbildētāja iesniegtais rakstveida pierādījums - Garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Enerģētiķis" 2010.gada 4.februāra kopsapulces protokols (3. un 4.punkts) liecina, ka sabiedrības biedri ir lēmuši par biedra naudas apmēra paaugstināšanu 2008., 2009.gadā sakarā ar zemes kadastrālās vērtības izmaiņām, jo zemes nomas maksa ir aprēķināta procentuāli zemes kadastrālajai vērtībai. Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija secina, ka kooperatīva sapulcē konstatēta iespējama nomātās zemes vērtības paaugstināšanās, kas var radīt prasītājam pienākumu maksāt lielāku nomas maksu, kam var nepietikt naudas, ja netiek paaugstinātas biedru naudas iemaksas.

[9.2.5.2.] Tāpat rakstveida pierādījums - Garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "Enerģētiķis" valdes sapulces protokols Nr.7 pierāda, ka biedru naudā ietilpst nomas maksa par zemi, jo tieši pret biedru naudas parādniekiem, tieši nomas maksas parādniekiem, prasītājs plāno vērsties īpaši stingri, lai nodrošinātu savu saistību par nomas maksu tālāku izpildi pret zemes īpašnieku.

[9.2.5.3.] Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija secina, ka minētie rakstveida pierādījumi apstiprina atbildētāja paskaidrojumos izteikto apgalvojumu, ka atbildētāja samaksātais biedra naudas apmērs aptver arī viņa garāžas uzturēšanas izdevumus, tostarp, zemes nomas maksu. Papildus vērā ņemams arī fakts, ka pierādījumus par pretējo, proti, ka prasītāja biedru kopsapulce būtu pieņēmusi lēmumu noteikt tās biedriem pienākumu papildus maksāt par zemes nomu, prasītāja nav iesniegusi.

[9.2.5.4.] Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija par nepamatotiem atzīst apelācijas sūdzības iebildumus, ka kooperatīvās sabiedrības biedra nauda nevar aptvert maksu par garāžas lietošanu, jo atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai atbildētājs neesot pierādījis pretējo, kā arī nekonstatē, ka pirmās instances tiesas spriedumā pieļauti Civilprocesa likuma 97.panta pārkāpumi.

[9.3.] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka šajā strīdā nav būtiskas nozīmes apelācijas sūdzības argumentam, ka pirmās instances tiesa nepamatoti neesot piemērojusi Civillikuma 927.pantu.

Minētā tiesību norma tikai vispārīgi nosaka, ka īpašums ir pilnīgas varas tiesība par lietu, bet tas nekādā veidā neietekmē Kooperatīvo sabiedrību likuma speciālo regulējumu attiecībā uz sabiedrības biedru pienākumiem kooperatīva darbības nodrošināšanā un maksājumu veikšanā.

[9.4.] Lietā konstatējams, ka prasītājs konkrētā prasījuma pamatotības pierādīšanai savā apelācijas sūdzībā atsaucies uz spēkā esošiem tiesu spriedumiem citās un, viņaprāt, analogās lietās.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka šis prasītāja arguments nav pamatots, jo atšķirībā no šīs tiesvedības, prasītāja norādītajās citās tiesvedībās ir pastāvējuši atšķirīgi faktiskie apstākļi, proti, tiesa konstatējusi, ka nav iesniegti pierādījumi, ka biedru nauda aptver zemes nomas maksu, kā arī atbildētāji nav iesnieguši pietiekamus pierādījumus, ka būtu veikuši biedru naudas maksājumus.

Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija pievienojas atbildētāja paskaidrojumos norādītajam, ka neviens no šajās tiesvedībās minētajiem aspektiem nepastāv konkrētajā lietā, vienlaikus izskaidrojot prasītājam, ka pastāvot atšķirīgiem apstākļiem un tiesiskajai situācijai, tiesai nav pamata taisīt prasītājam labvēlīgu spriedumu, bet prasītājam nav pamata pārmest tiesai tiesību principu neievērošanu, uzskatot, ka pārkāptas viņas tiesības uz taisnīgu tiesu.

[9.5.] Līdz ar to, pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam, Civillietu tiesas kolēģija nekonstatē, ka pirmās instances tiesa, izspriežot lietu, būtu nepareizi iztulkojusi vai nepareizi piemērojusi tiesību normas, vai, ka piemērotās normas neatbilstu lietas faktiskajiem apstākļiem, līdz ar ko prasība par ar garāžas uzturēšanu saistīto izdevumu un tai nepieciešamās zemes nomas maksas parāda 278,78 EUR apmērā piedziņu un prasītāja apelācijas sūdzība ir noraidāmas.

[10.] Civilprocesa likuma 44.panta trešā daļa noteic, ja prasība noraidīta, ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no prasītāja par labu atbildētājam.

No lietas materiāliem redzams, ka atbildētājam /pers. C/ izskatāmajā civillietā divu instanču tiesās radušies ar lietas vešanu saistītie izdevumi 25,00 EUR apmērā. Minēto apliecina lietas materiālos esošie par pierādījumu savākšanu, proti, tulkojuma veikšanu dokumentiem, ko apstiprina SIA "Lingos" rēķins un maksājuma uzdevums (lietas 73.-74., 86., 161.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.pantu un 42.panta otro daļu lietā konstatējams, ka iztiesāšanas laikā divu instanču tiesās radušies ar tiesas

paziņojumu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu saistītie izdevumi 4,32 EUR (3,20+1,12).

Ievērojot, ka prasītāja maksātnespējas process ir izbeigts un ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 6.jūnija lēmumu prasītājam ir pasludināts ārpustiesas tiesiskās aizsardzības process, atzīstams, ka pastāv pamats piemērot Civilprocesa likuma 42.panta otrajā daļā noteikto un tādējādi no prasītāja par labu valstij piespriežami iepriekš nesamaksātie tiesas izdevumi – ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,32 EUR apmērā.

Vienlaikus no prasītāja valsts ienākumos piedzenama arī kopējā nesamaksātā valsts nodeva EUR 127,11 apmērā par prasības celšanu, kura aprēķināta saskaņā ar Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 9. un 10.punktu; ņemot vērā publiski pieejamo informāciju - Kadastra informācijas sistēmas datus (www.kadastrs.lv), no kuriem izriet, ka nekustamā īpašuma /adrese A/, kadastra Nr. /numurs B/, kadastrālā vērtība ir 48430 EUR (sekojoši, /pers. C/ piederošo 162/13798 domājamo daļu vērtība ir EUR 568,61) un faktu, ka pirmās instances tiesā noraidīto prasījumu kopsumma ir EUR 847,39 (568,61 + EUR 278,78).

[11.] Civilprocesa likuma 204^{1}. pants nosaka, ka tiesa taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par tiesāšanās izdevumu piedziņu, nosaka termiņu, kas nevar būt garāks par desmit dienām, sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193., $204.^{1}$, 430 - 434.pantiem Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a :

Prasību noraidīt.

Piedzīt no garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „Enerģētiķis", reģistrācijas Nr.50103106771 par labu /pers. C/, personas kods /personas kods/ ar lietas vešanu saistītos izdevumus EUR 25,00 (*divdesmit pieci eiro*), nosakot, ka maksājums veicams /pers. C/ kontā Nr. /konta numurs/ AS SWEDBANK.

Piedzīt no Garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „Enerģētiķis", reģistrācijas Nr.50103106771 par labu valstij tiesas izdevumus - valsts nodevu EUR 127,11 (*viens simts divdesmit septiņi eiro, 11 centi*), nosakot, ka maksājums veicams pēc šādiem rekvizītiem: Saņēmējs - Valsts kase, reģistrācijas Nr.90000050138, kontā Nr.LV55TREL1060190911200, BIC kods TRELLV22.

Piedzīt no garāžu kooperatīvās sabiedrības "Enerģētiķis", reģistrācijas Nr.50103106771, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,32 EUR (*četri euro, 32 centi*), nosakot, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami – Saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģistrācijas numurs LV90001672316, Saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta numurs LV51TREL2190458019000. Maksājuma mērķī jānorāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods – 21499 un civillietu identificējoša informācija.

Dokumenti, kas apliecina maksājumu izdarīšanu valsts ienākumos iesniedzami Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā sprieduma labprātīgai izpildei noteiktā termiņa laikā.

Noteikt prasītājam sprieduma labprātīgas izpildes termiņu desmit dienas no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Senāta Civillietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību par to Rīgas apgabaltiesā. Spriedums pieejams Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā no 2018.gada 14.decembra.

Tiesnese referente M.Bebriša
Tiesneši I.Ozola
N.Riņķis